

ناشنیده‌هایی از «امام» درباره «زنان» (۵)

امام: شغل اصلی زن، زن خانه بودن است و این تجلیل زن است/ نان در آوردن مطلقاً جزو وظایف زن نیست! / تایپ، کارمندی و فروشنگی، فعالیت «اجتماعی» نیست! / زن، فروشنده‌گی سوپرمارکت و کارمندی اداره را بگذار مرد برود بکند/ اشرف کارها در عالم، مادر بودن و تربیت اولاد است / عنصر اصلی تشکیل خانواده، زن است، نه مرد

«ناشنیده‌هایی از امام خمینی و امام خامنه‌ای درباره «زنان» یک مجموعه هفت قسمتی است که توسط واحد پژوهشی «بیان معنوی» گردآوری و گزیده شده و برای اولین بار منتشر و به نسل جوان و به ویژه بانوان ایرانی تقدیم می‌کند. قسمت پنجم این مجموعه را در ادامه می‌خوانید:

امام خمینی | اشرف کارها در عالم، مادر بودن و تربیت اولاد است / هیچ شغلی به شرافت مادری نیست / همه منافع کشور ما از دامن شما مادرها تأمین می‌شود / شماها هستید که می‌توانید مملکت را نجات بدهید با تربیت اولاد / این خیانت بزرگی است که به ملت ما کردند، که مادرها را منصرف کردند از بچه‌داری / در صورتی که از دامن همین مادرها مالک اشتهر پیدا می‌شود

... انسانی که می‌تواند منافع اینها [مستکبران] را به باد فنا بدهد، آن در دامن فضیلت مادرها تربیت می‌شود. از اینجا شروع می‌شود. مادر و مادر بودن و اولاد تربیت کردن بزرگترین خدمتی است که انسان به انسان می‌کند. این را کوچکش کردند. این را منحطش کردند. این خیانت را به جامعه ما کردند. مادر بودن را در نظر مادرها منخط کردند. در صورتی که اشرف کارها در عالم مادر بودن است و تربیت اولاد. همه منافع کشور ما از دامن شما مادرها تأمین می‌شود. و اینها نمی‌خواستند بشود... شماها هستید که می‌توانید مملکت را نجات بدهید با تربیت اولاد. تربیت اولاد را پیش شما کوچک کردند. تربیت اولاد بالاترین چیزی است که در همه جوامع از همه شغلها بالاتر است. هیچ شغلی به شرافت مادری نیست. و اینها منخط کردند این را. این خیانت بزرگی است که به ما کردند، و به ملت ما کردند. مادرها را منصرف کردند از بچه‌داری ... بچه‌داری را یک چیز منخطی حساب کردند؛ در صورتی که از دامن همین مادرها مالک اشتهر پیدا می‌شود. از دامن همین مادرها حسین بن علی پیدا می‌شود. از دامن همین مادرها اشخاص بزرگ پیدا می‌شوند که یک ملت را نجات می‌دهند. اینها این را منحطش کردند... مادرها را [اگر] بتوانند به صورت عروسک در آورند. عروسک! که هیچ کار نداشته باشد به سرنوشت ملت خودش. هیچ کاری به این نداشته باشد که «سرنوشت این ملت باید چه بشود، و من چه نقشی دارم در سرنوشت این ملت»... (صحیفه امام، ج ۷، ص ۴۴۵ | ۲ خرداد ۱۳۵۸)

امام خمینی | شغل تربیت فرزند، از همه شغلها بالاتر است / یک فرزند خوب شما [بانوان] اگر به جامعه تحویل بدهید، برای شما بهتر است از همه عالم!

شما خانمها به طوری که حالا خودتان می‌گویید معلم هستید؛ دو شغل شریف دارید. شما خانمها دو تا شغل بسیار شریف دارید. یکی شغل تربیت فرزند، که این از همه شغلها بالاتر است. یک فرزند خوب شما اگر به جامعه تحویل بدهید، برای شما بهتر است از همه عالم. اگر یک انسان شما تربیت کنید، برای شما به قدری شرافت دارد که من نمی‌توانم بیان کنم. پس شما یک شغلتان این است که بچه‌های خوب تربیت کنید. دامن مادرها دامن است که «انسان» از آن باید درست بشود. یعنی اول مرتبه تربیت، تربیت بچه است در دامن مادر؛ و برای اینکه علاقه بچه به مادر بیشتر از همه علایق هست و هیچ علاقه‌ای بالاتر از علاقه مادری و فرزندی نیست. بچه‌ها از مادر بهتر [مسائل] را

اخذ می کنند. آنقدری که تحت تأثیر مادر هستند، تحت تأثیر پدر نیستند، تحت تأثیر معلم نیستند، تحت تأثیر استاد نیستند. از این جهت بچه هایمان [را] در دامن تان تربیت اسلامی، تربیت انسانی بکنید تا وقتی تحویل می دهید شما این بچه را به دبستان، یک بچه صحیح، اخلاق خوب، آداب خوب؛ آنطور تحویل بدهید.

پس یک شغل، شغل تربیت اولاد است؛ که مع الأسف در آن حکومت طاغوتی این شغل را می خواستند از این مادرها بگیرند. تبلیغ کردند به اینکه زن چرا بچه داری بکند ... این شغل شریف را منحطش کردند در نظر مادرها؛ برای اینکه می خواستند که مادرها از بچه ها جدا بشوند، بچه ها را ببرند در پرورشگاهها بزرگ کنند؛ مادرها هم علی حده بروند یک کارهایی که آنها دلشان می خواهد بکنند و بچه در پرورشگاه وقتی که بزرگ بشود، یک بچه ای که در دامن مادر بزرگ بشود نیست؛ عقده پیدا می کند. وقتی بچه در پرورشگاه و بدون مادر با اجنبی بخواهد سر و کار داشته باشد و محبت مادر از سر او کم بشود، این بچه عقده پیدا می کند. بسیاری از این مفسده هایی که در جامعه واقع می شود، از این بچه هایی هستند که عقده دارند؛ از این انسانهایی هستند که عقده دارند. مبدأ یک عقده بزرگ، این جدا کردن بچه از مادر است. محبت مادری لازم دارد بچه. بنابراین، این شغل که شغل انبیا است و انبیا هم آمدند برای اینکه انسان درست کنند، این شغل اول شما هست؛ در اول تربیت بچه. و چون شما معلم هستید... (صحیفه امام، ج ۸، ص: ۹۰ | در جمع بانوان فرهنگی و معلم | ۲۱ خرداد ۱۳۵۸)

امام خامنه ای | عنصر اصلی تشکیل خانواده، زن است، نه مرد / بدون مرد ممکن است زن خانواده را حفظ کند، اما بدون زن، مرد نمی تواند خانواده را حفظ کند

در واقع، خانواده را هم زن به وجود می آورد و اداره می کند؛ این را بدانید. آن عنصر اصلی تشکیل خانواده، زن است، نه مرد. بدون مرد، ممکن است خانواده ای باشد. یعنی اگر فرض کنیم در خانواده ای، مرد خانواده حضور نداشته باشد، یا از دنیا رفته باشد، زن خانواده اگر عاقل و با تدبیر و خانه دار باشد، خانواده را حفظ می کند؛ اما اگر زن از خانواده ای گرفته شد، مرد نمی تواند خانواده را حفظ کند. بنابراین، خانواده را زن حفظ می کند. (بیانات در اجتماع زنان خوزستان؛ ۲۰ / ۱۲ / ۱۳۷۵)

امام خامنه ای | شغل اصلی و اولیّه زن، زن خانه بودن است و این تجلیل زن است / زن، سوگلی خانه است و مرد پادوی خانه

شغل اصلی و اولیّه زن، زن خانه بودن است این تحقیر زن هم نیست این احترام زن است، این تجلیل زن است، در خانه است، زن خانه است، محیط خانه را، یعنی آن محل رشد گیاه انسان را، این مرتب می کند، آماده می کند، مرد هم مخصوص این است که برود بیرون کارهایش را بکند و وسیله تغذیه این محیط را فراهم بکند، این جوری است مثل این که دوتا هم اتاقی شما فرض کنید، یکی اتاق را اداره می کند، یکی هم برای اینکه اینها بالاخره گرسنه می مانند غذا می خواهند، یکی می رود بیرون غذا تهیه می کند. به کدام بی احترامی شده؟ آنی که در خانواده کارها با اوست؟ همه چیز به او نگاه می کند، اوست که این محیط را دارد می سازد، او بیشتر احترام پیدا می کند، یعنی زن، مرد هم پادویی اش را می کند وقتی هم پای مسؤلیت های اجتماعی رسید، پای مبارزه رسید، پای سیاست رسید هر دو باید حاضر بشوند... اما از این محیط اجتماعی و فعالیت سیاسی و اینها که گذشتیم به سراغ خانه که رفتیم آنجا سوگلی خانه زن است، پادوی خانه مرد است. (سخنان مقام معظم رهبری در مراسم صیغه عقد، ۵ / ۱۲ / ۶۲ - نقش و رسالت زن، ج ۳ ص ۵۰، انتشارات انقلاب اسلامی)

امام خامنه‌ای | نان درآوردن مطلقاً جزو وظایف زن نیست! / «شغل» غیر از فعالیت «اجتماعی» است که مشترک بین زن و مرد، و وظیفه است / تایپ، کارمندی و فروشندگی، فعالیت «اجتماعی» نیست! / زن، فروشندگی سوپرمارکت و کارمندی اداره را بگذار مرد برود بکند

یکی از چیزهایی که در دنیا در باور فرهنگ‌های غربی یک چیز مسلمی شده - که در دوران طاغوت به فرهنگ‌های نوع فسادانگیز آنها هم کشانده بود- این است که زن اگر چنانچه شغلی در خارج خانه نداشته باشد، از زینتش کم است. این غیر از «فعالیت اجتماعی» است، مسأله «شغل» داشتن است! یعنی به یک «ماشین‌نویسی» قانع بود، به یک کارمندی [در] یک گوشه از ادارات قانع بود. بحث این نبود که می‌خواست در یک «فعالیت اجتماعی» مشارکت کند، بحث این بود که می‌خواست آن هم مثل مردها، یک شغل داشته باشد. اگر فروشندگی یک مغازه یا یک سوپرمارکت را به او می‌دادند هم خوشحال بود. در حالی که ما این را یک فعالیت اجتماعی نمی‌دانیم، آنی که ما می‌گوییم و اسلام می‌گوید که «کار اصلی زن» توی خانه است، آن به این معنا است که کار اصلی زن هنگامی که امرش دائر باشد بین «شوهرداری و بچه‌داری و خانه را جارو پارو کردن» یا «اداره یک سوپرمارکت» برای اینکه «فلان قدر پول در بیاورد»، آن اولی مقدم است، آن اولی شغل زن است. سوپرمارکت را بگذار مرد برود اداره کند، کارمندی فلان اداره را بگذار مرد برود بکند- هنگامی که صحبت نان در آوردن مطرح است- التفات می‌کنید؟ نان درآوردن از یک کار توی بازار و توی اداره و توی خیابان و توی نمی‌دانم فرض کنید که هر گوشه دیگر، غیر از این است که انسان یک کاری را به عنوان یک «حرکت اجتماعی»، یک کار لازم یک فریضه انجام می‌دهد، این دومی است که محترم است، این دومی است که بین زن و مرد مشترک است. آن اولی - یعنی نان در آوردن زن - جزو وظایف زن مطلقاً نیست! (سخنان مقام معظم رهبری در مصاحبه پیرامون جایگاه زن در جمهوری اسلامی (۶۳/۱۲/۴) - نقش و رسالت زن، ج ۵، ص ۴۵، انتشارات انقلاب اسلامی)

